

Blokada Pete beogradske gimnazije: Odgovor na nasilje SNS direktorke

Jedan od najupadljivijih slučajeva represije u obrazovnom sistemu se dešava u Petoj beogradskoj gimnaziji. Tu je vlast dovela svoju upravu, direktorku Danku Nešović, koja nije čak ni iz kolektiva nastavnika škole, zarad kažnjavanja učenika i nastavnika koji su podržali i sproveli blokade.

Razrednoj odeljenja sa poznatog snimka izviždavanja Danke nije produžen ugovor kao osveta što nije ništa preduzela da kazni svoje odeljenje za to. Ukupno 30 profesora nije dobilo produženje ugovora, za šta državni mediji i sama Danka Nešović tvrde da je zakonito.

Međutim, zakonitost uopšte ne garantuje ispravnost, naprotiv, upravo se zakoni koriste da daju represiji vladajuće klase legitimitet, a zakoni koji tome ne idu u korist se ignorišu. Niko neće dati svoje oružje svom protivniku, nego će ga, naravno, koristiti protiv njega. Isto tako vladajuća klasa primenjuje svoje oružje, državu i zakone, isključivo kad njoj to odgovara, a zakoni koji idu u korist radničkoj klasi ostaju samo mrtva slova na papiru.

Upravo takvo stanje govori o tome da institucije savršeno rade svoj pravi posao, kao i da je ravnopravna primena zakona i u korist vladajuće i radničke klase skroz kontradiktorna, pa to ni nema smisla očekivati. Ona prava koja se ipak poštuju, postoje samo kao rezultat borbe naroda za njih i straha države da bi protiv sebe mogla mobilisati narodne mase u slučaju ukidanja tih prava.

Na mesta profesora koji su otpušteni ili nije niko nov došao, pa tako iz nekih predmeta učenici nisu ni imali nastavu od početka školske godine, ili su postavljeni ljudi bliski režimu

koji su poslušni i koji ne mogu da obezbede ni osnovni kvalitet nastave učenicima. Time se još jednom pokazuje da je obrazovni sistem u kapitalizmu državi prihvatljiv jedino dok služi kao njen ideološki aparat, a ako neko deluje suprotno tome, država će se potruditi da ga skloni.

Osim toga, državi odgovara da kvalitet obrazovanja u državnim školama skroz opadne da bi to mogli da iskoriste kao povod za privatizaciju, kao i u slučaju Hemijskog fakulteta. Za to planiraju da okrive one koji se bune, sa čime su već započeli u slučaju Miloša Vučevića koji obmanjuje ljude da je njemu žao da se ukinu državni fakulteti, ali da će eto to morati možda da se uradi jer su za njihovo uništenje krivi „blokaderi”.

Sama direktorka Danka Nešović je poznata kao „Drone Lady Danka” po kompaniji za avijaciju i dronove PEP Academy koju vodi. Kao bliska osoba krupnom kapitalisti i vlasniku jednog od najvećih državnih ideoloških aparata Željku Mitroviću i ostalim važnim ljudima iz vlasti preporučena je na mesto direktorke sa kojeg će kažnjavati neposlušne.

Ona je toliko verna vladajućoj klasi da se na televizijama otvoreno hvali time da je njena kompanija za avijaciju u saradnji sa kompradorskim Ministarstvom spoljnih poslova i Ambasadom Amerike organizovala obeležavanje Dana prijateljstva Srbije i Amerike čime najdirektnije staje na stranu NATO imperijalizma koji je Jugoslaviju gađao bombama i ubija decu u Gazi, a čije su verne sluge isti ljudi koji su Danki Nešović gazde.

Kao odgovor na ovu osvetu neproduženjem ugovora, đaci Pete su fizički blokirali gimnaziju sa zahtevima za smenu direktorke i vraćanje otpuštenih nastavnika na njihovo radno mesto.

Klasna solidarnost podržava ovu blokadu, uz dve jako bitne stvari koje je razlikuju od svih prethodnih blokada škola i fakulteta. Njeni zahtevi su u potpunosti socijalni i zasnivaju se na poboljšanju uslova za učenike i solidarnosti sa

otpuštenim nastavnicima. Takav jedan zahtev je imao i masovni studentski pokret, za smanjenje školarina za 50%, ali na ovoj blokadi su svi zahtevi takve, socijalne prirode, što predstavlja ozbiljan iskorak i napredak u učeničkom i studentskom organizovanju.

Druga razlika je što je ova blokada skroz protiv uprave, pa je brane i održavaju isključivo učenici i drugi dobronamerni ljudi uključujući studente i zborove. Većina blokada fakulteta je ili imala podršku uprave, ili je u slučaju pro-režimskih uprava imala odobrenje jer tim pro-režimskim upravama na početku blokada SNS nije dozvoljavao upad s policijom.

Samim tim studenti na većini fakulteta nisu imali iskustva sa odbranom blokada od uprave.

To se nažalost pokazalo u trenutku kad su profesorima plate bile dovedene u pitanje ili kad im je vlast dala odvezane ruke, kada su suprotno volji plenuma osim nekih izuzetaka blokade jako lako padale prostim ulaskom uprava u zgrade fakulteta.

Sada učenici fizički skroz drže zgradu, uz zborove, studente i ostale solidarne ljude koji čuvaju ulaze u školu. Blokada i dalje traje, ali niti opada brojnost, niti energija, naprotiv, jer ljudi ponovo osećaju moć u svojim rukama.